

Компетенція Кабінету Міністрів України у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху

Братков С.І., доцент кафедри адміністративної діяльності НАВС,
кандидат юридичних наук

Нинішній стан дорожнього руху в Україні можна оцінити не надто оптимістично, зважаючи на відносно низькі оцінки безпеки, швидкості переміщення, структури, стану та інфраструктури автомобільних шляхів, структури та стану рухомого складу, інформаційного забезпечення дорожнього руху, рівень співпраці між адміністративними органами, суб'єктами господарювання та учасниками дорожнього руху. Очевидно, що покращення такої надскладної системи, якою є система дорожнього руху, може відбуватися лише в режимі постійного вдосконалення, у гармонічній єдності керуючої та керованої підсистем, за попередньо прийнятими, визнаними всіма учасниками дорожнього руху принципами, правилами та процедурами, що також актуалізує значення його адміністративно-правового забезпечення.

Згідно чинного законодавства України до компетенції Кабінету Міністрів України у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху належить:

- підготовка проектів законів, нормативних актів з питань дорожнього руху та його безпеки, а також відповідальності за їх порушення на території України;
- розробка і затвердження державних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки на автомобільних дорогах, вулицях і залізничних переїздах, вимог екологічної безпеки, а також програм координації використання всіх видів транспорту загального користування (автомобільний, залізничний, повітряний, водний);
- фінансування, керівництво і контроль за виконанням державних програм розвитку дорожнього руху та його безпеки;
- координація діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, об'єднань та місцевого самоврядування у сфері дорожнього руху, а також вимог екологічної безпеки;
- контроль за виконанням законодавства про дорожній рух;
- визначення єдиного порядку організації дорожнього руху та його безпеки;
- встановлення єдиних вимог щодо проектування, будівництва, реконструкції, ремонту, утримання та охорони автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів, затвердження програм їх будівництва;
- встановлення єдиних вимог щодо конструкції та технічного стану транспортних засобів, що експлуатуються в Україні;
- визначення порядку видачі ліцензій і сертифікатів на здійснення діяльності, пов'язаної з виготовленням, ремонтом і експлуатацією транспортних засобів, перевезеннями вантажів і пасажирів, підготовкою водіїв, будівництвом, реконструкцією, ремонтом і утриманням автомобільних доріг, вулиць і залізничних переїздів, іншими видами діяльності, що впливають на безпеку руху;

- визначення порядку здійснення державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку транспортних засобів, проведення їх обов'язкового технічного контролю та визначення обсягів перевірки технічного стану транспортних засобів, визначення переліку обладнання, необхідного для одержання суб'єктами господарювання права на здійснення обов'язкового технічного контролю транспортних засобів, призначених для експлуатації на вулично-дорожній мережі загального користування та зареєстрованих у відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху (далі - суб'єкти проведення обов'язкового технічного контролю), а також переліку документів, що подаються для одержання такого права та інші повноваження, визначені цим Законом;

- визначення порядку оформлення і видачі погоджень та дозволів, надання інших послуг, пов'язаних із забезпеченням безпеки дорожнього руху, а також визначення розміру плати за оформлення і видачу таких погоджень та дозволів, надання відповідних послуг;

- встановлення правил приймання іспитів із знань Правил дорожнього руху і навичок керування транспортними засобами;

- встановлення єдиних вимог і затвердження типових навчальних програм для учасників дорожнього руху, формування належної дорожньої культури та організація навчання різних груп населення правил дорожнього руху.

Правові проблеми утворення та ліквідації національних комісій, що здійснюють державне регулювання в певних сферах економіки

Вашенко Ю.В., доцент кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук

В системі публічної адміністрації України відбувається формування нової групи державних органів з особливим статусом – державних колегіальних органів. На сьогодні до цієї групи органів відносяться національні комісії регулювання природних монополій, а також національні комісії, що здійснюють державне регулювання в сфері зв'язку та інформатизації, ринків цінних паперів та ринків фінансових послуг. Правові засади організації та діяльності зазначених органів визначені законами та підзаконними нормативно-правовими актами. Виходячи зі змісту законів, які закріплюють правовий статус цих органів, вони не включаються до жодної з гілок влади в Україні. До отримання статусу державних колегіальних органів національні комісії, що здійснюють державне регулювання у відповідних сферах економіки, відносилися до особливого виду органів виконавчої влади – центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом. Саме шляхом надання їм статусу державних колегіальних органів зазначені органи були фактично виведені за межі вертикалі органів виконавчої влади. Однак, зазначені питання потребують врегулювання на конституційно-правовому рівні.

Згідно із законами, що регулюють правові засади організації та діяльності національних комісій, що здійснюють державне регулювання у